

[Ministeren for særlige Anliggender.]

under Krigen. Statsministeren har allerede besvaret de Angreb, de ærede Ordførere fremkom med, og jeg kan derfor indskrænke mig til nogle ganske enkelte Bemærkninger.

Dette Referat indeholdt paa et enkelt Punkt en Udtalelse, som i Sandhed var besynderlig, og hvis en saadan Udtalelse virkelig var fremkommet, kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard om de Konsekvenser, der burde være draget, og jeg skulde selv have været den første til at drage dem uden de ærede Medlemmers Bistand. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tilkendegav stor Interesse for Oprindelsen af det Dementi, som jeg fremsatte i Bladene Mandag, og navnlig efterlyste han Aarsagen til, at dette Dementi først fremkom om Mandagen. Dertil skal jeg bemærke, at jeg tilbragte Søndagen i en landlig Idyl, hvor jeg ikke havde Lejlighed til at læse Aviser, og først om Mandagen blev jeg bekendt med Referatet. Men i øvrigt skylder jeg et æret Medlem af det socialdemokratiske Parti megen Tak for udvist Loyalitet derved, at han gjorde mig opmærksom paa denne Passus i dette Referat. Jeg affattede derefter den Berigtigelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saa modstræbende accepterer, og inden Afgivelsen til Ritzaus Bureau havde jeg Lejlighed til at forelægge den for min Ven og Kollega Udenrigsministeren.

Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saaledes, at han herefter maatte søge sit Angrebsspunkt i en Artikel, jeg har skrevet i Tidsskriftet „Fremtiden“ i Nummeret for April Maaned, og han vilde anføre, at denne Artikel i Virkeligheden ganske stemte med det oprindelige, misvisende Referat af min Tale. Denne Artikel, hvortil jeg kan henvise, dannede netop Grundlaget for de paagældende Bemærkninger i mit Foredrag — et Foredrag, som jeg i øvrigt har holdt i ganske tilsvarende Form flere Steder Landet over, hvilket fremgaar af Dagspressen i en Række Provinsbyer. Denne Artikel er imødegaaet af to Medlemmer af det høje Ting, nemlig det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og det ærede Medlem Hr. Nørlund, med en Saglighed og en Nøgternhed, der i nogen Grad kontrasterer med det ubeherskede Angreb, den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti rettede imod min Person. Men ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var opfordret af Redaktionen af Tidsskriftet „Fremtiden“ til at imødegaa den paagældende Artikel, og jeg vil gerne med den højt

ærede Formands Tilladelse citere en redaktionel Bemærkning i det følgende Nummer, Majnummeret, af Tidsskriftet „Fremtiden“:

„Minister Per Federspiels Artikel i forrige Nummer af „Fremtiden“ har vakt stor Opmærksomhed og fremkaldt en livlig Debat. Ganske vist har Ministeren hverken udtalt sig paa Regeringens eller Partiet Venstres Vegne — han har givet Udtryk for personlige Synspunkter, men for at faa Spørgsmaalet om vor Udenrigspolitik yderligere belyst har Redaktionen anmodet Talsmænd for de tre andre store Partier om en Kommentar. Fhv. Udenrigsminister Christmas Møller mener, at Federspiels Artikel falder sammen med, hvad han selv tidligere har givet Udtryk for, og finder derfor ikke Anledning til yderligere Bemærkninger.“

Mig bekendt er dette aldrig imødegaaet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der aabenbart er en Læser af dette Blad, og jeg skal derfor ganske overlade til det høje Tings Medlemmer at bedømme, om det er det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Synspunkt i den politiske Agurketid eller den fhv. Udenrigsministers Synspunkt i den skønne Maj Maaned, som man skal tillægge Vægt i denne Forbindelse.

Disse Betragtninger dækker, hvad jeg skal udtale til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, hvis Bemærkninger om parlamentarisk Kultur i Indledningen af hans Foredrag jeg paahørte med stor Glæde, som dog vekslede til Undren, da jeg bemærkede Baggrunden for hans Angreb paa Ministeriet for særlige Anliggender og hans Ønske om dette Ministeriums Ophævelse.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Det er i Anledning af den højtærede Finansministers Oplysninger angaaende Sygeplejerskernes Forhold, jeg har bedt om Ordet. Jeg glædede mig over, at den højtærede Finansminister aabenbart var enig i, at Sygeplejerskerne skulde lønnes efter deres faglige Uddannelse. Den højtærede Finansminister oplyste, at Lønningen for faglærte Maskinarbejdere laa paa 2 480 Kr. for de yngste og senere steg. Jeg gør kun opmærksom paa, at der er den væsentlige Forskel paa Sygeplejerskernes Uddannelse og de faglærtes Arbejders Uddannelse, at de faglærtes Uddannelse begynder, naar de er 15 Aar, og varer i 4 Aar, altsaa til de er 19, men Sygeplejerskerne begynder deres Uddannelse, naar de er 21 — de maa ikke